

REGJERINGEN VIL FORTSETTE Å GI STATOIL INTERESSANTE
OPPGAVER OG MULIGHETER I OLJEVIRKSOMHETEN

Utdrag av Statsministerens innledning på møte med representanter for Statoils ansatte tirsdag 23. oktober kl. 1300, Stavanger.

Jeg er glad for denne anledningen til å møte ansatte ved vår viktigste, og samtidig en av våre mest dynamiske, statsbedrifter. Selv om noen har forsøkt å fremstille det annerledes, vil jeg gjerne få understreke at det alltid har vært en viktig del av Regjeringens oljepolitikk å fremme Statoils virksomhet og vekst, innenfor de samfunnsmessige rammer som må gjelde for ethvert oljeselskap. Jeg er imponert over den profesjonelle kompetanse, kapasitet og pågangsmot som er bygget opp i dette selskap i løpet av dets korte levetid. Vi vil fortsette å føre en oljepolitikk som drar full nytte av Statoils ressurser og ekspertise, og ved å tilføre nye oppgaver og muligheter bidrar til at selskapet kan videreutvikle disse. I den sammenheng ser vi frem til et fortsatt godt samarbeid med Statoil og dets ansatte.

Som underbygning av det jeg nå har nevnt, vil jeg gjerne få minne om at en rekke av Statoils nye oppgaver og muligheter er tildelt eller igangsatt i inneværende stortingsperiode. Utbyggingen av Gullfaks og Statpipe er kommet i gang for fullt i denne tiden. Likeledes er planene om utbygging av Sleipner og Tommeliten kommet nærmere en realisering. Videre er Statoil i løpet av de siste år tildelt operatøransvaret for hele 11 nye

utvinningstillatelser i letefasen, bl.a. i Troll-området, og på Haltenbanken og Tromsøflaket. Overtagelsen av Sagas petrokjemianlegg i Bamble, og beslutningen om utvidelse av Mongstad-raffineriet og bygging av råoljeterminal har dessuten gitt selskapet et langt bredere fotfeste på nedstrømssiden.

Hvis vi ser fremover, synes det klart at alle de mange oppgaver selskapet er tildelt de siste årene vil medføre store utfordringer og muligheter for selskapet i Norge. Etter den nylig vedtatte omorganiseringen av Statoil, er Regjeringen også i prinsippet innstilt på å følge opp Statoils ønsker om deltagelse i lete- og utvinningsvirksomhet i utlandet. Forutsatt at dette skjer på forretningsmessige kriterier og med en organisasjonsform som sikrer tilfredsstillende oversikt og kontroll, ser vi internasjonaliseringen av oljeselskapene som en interessant utfordring og mulighet for det norske offshore-miljøet og leveranseindustrien for øvrig.

Med den sentrale betydning Statoil vil ha innen oljevirksomheten og dermed også for samfunnsutviklingen, må vi fortsatt være innstilt på debatt og eventuelt også politisk uenighet om ulike sider ved Statoils virksomhet og planer. Noe annet ville egentlig være unaturlig. Men jeg føler meg overbevist om at den brede prinsipielle enighet om Statoil-reformen som ble oppnådd i vår nå har lagt grunnlag for tverrpolitisk ro og stabilitet om Statoils grunnleggende struktur og rolle i vårt samfunn.

Hovedpoenget med denne reform er som kjent å sikre at det også i fremtiden vil være et reelt grunnlag for balanse og konkurranse mellom uavhengige norske oljemiljøer, og unngå faren for at ett forretningsmessig selskap, i dette tilfelle Statoil, blir for dominerende og mektig i forhold til folkevalgte organer og det øvrige norske oljemiljø.

Den tidligere tverrpolitisk omforente forandring av stemmerettsreglene tar sikte på at et selskap ikke vil kunne utøve for stor innflytelse alene. For Statoil betyr dette at man må sikre seg tilslutning fra statsråden, som igjen er ansvarlig overfor Stortinget, før man eventuelt bruker statens samlede stemmemakt mot et flertall av andre selskaper. Dette er en sikring av folkevalgt kontroll.

Den stortingsmelding om gjennomføringen av reformen, som ble fremmet i statsråd sist fredag, representerer en utdypning og presisering av den melding som ble behandlet i Stortinget i juni. Den foreslåtte nøkkel til fordeling av inntekter og utgifter mellom Statoil og staten er avgjørende for å ivareta Stortingets intensjoner med reformen, samtidig som den sikrer Statoil fortsatt økte inntekter som grunnlag for å ta fatt på nye oppgaver.

Jeg er overbevist om at denne reformen ikke bare vil være en fordel for de nasjonale interesser, men at også Statoil vil være tjent med denne presisering av dets rolle og av ansvarsfordelingen mellom selskap og folkevalgte. Selskapet vil nå i større grad kunne bli

oppfattet som et oljeselskap i sunn konkurranse med andre, uten omfattende økonomiske eller andre privilegier. Statoil vil få forretningsmessig handlefrihet, samtidig som dets fortsatte spesielle stilling tilsier at vi ikke kan foreta en fullstendig "frisstilling" i forhold til offentlige myndigheter.